

Lecția 1

Sfinții, episcopii și diaconii din Filipi

Filipeni 1:1–2

Har și pace sfinților în Hristos, dimpreună cu episcopii și diaconii

Autorul își începe epistola cu o introducere clasică ce ne prezintă expeditorul, destinatarul și salutul. Dacă am dezbrăca salutul lui Pavel de aspectele specifice, am putea lăsa doar atât din el: „*Har și pace sfinților în Hristos*”. Astfel formulat, salutul îi include pe toți membrii bisericii din Filipi. Dar Pavel îi menționează explicit pe episcopi și diaconi, parte integrantă a comunității sfinților în Hristos. Episcopatul și diaconatul sunt funcții organizatorice și se adaugă statutului nostru de sfinți în Hristos.

Să luăm deci salutul în esența lui. Atât harul, cât și pacea se leagă de sintagma „în Hristos”, după cum ne spune Apostolul Pavel în Romani:

¹Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, *avem pace* cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. ²Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această *stare de har*, în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu (Romani 5:1–2 s.n.).

În Hristos, am fost smulși din mijlocul acestui neam ticălos și murdar și așezați între cei pe care Dumnezeu i-a socotit neprihăniți, nu pentru că am fi meritat, ci pentru că El a fost făcut pentru noi, de însuși Dumnezeu „înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: «Cine se laudă, să se laude în Domnul»” (1 Corinteni 1:30–31). Această neprihănire a lui Hristos ni s-a atribuit prin credință, deci prin credință am intrat în această stare de har în care suntem.

- Oare tu personal, ai crezut și crezi în Domnul Isus Hristos ca singura ta nădejde de neprihănire și deci de împăcare cu Dumnezeu?
- Îți sunt oare păcatele iertate?
- Ai fost înfiat în familia lui Dumnezeu și pecetluit cu Duhul Sfânt, semnul înfierii?

Dacă da, atunci te numeri și tu printre cei cărora le este adresată această scrisoare și ești și tu chemat să te oglindești în adevărurile ei.

Este însă important să subliniem faptul că există două feluri de sfințiri. Una de drept și una de fapt. După cum am văzut, sfințirea de drept ne este atribuită. Ea nu este a noastră, ci a Întrupatului Fiu al lui Dumnezeu, a Domnului Isus Hristos. Sfințirea de fapt este lucrată în noi prin Duhul Sfânt cu care am fost pecetluiți.

Dar Duhul ne-a botezat în Trupul lui Hristos, în Biserică, pentru ca Hristos să-Și poată continua lucrarea prin noi. Am fost deci sfințiți, adică puși deoparte în Hristos pentru lucrarea Împărăției Lui.

Această lucrare o facem împreună, ca biserică. Iar biserica, încă de la începuturile ei a fost organizată în jurul lui Hristos. Or, tocmai pe acest plan, al organizării și cârmuirii bisericii, introducerea epistolară de față aduce un aspect specific în discuție.

1. Care sunt particularitățile salutului lui Pavel din Filipeni în ce privește prezentarea destinatarilor epistolei, în comparație cu 1&2 Corinteni, Galateni, Efeseni, Coloseni și 1&2 Tesaloniceni?
2. Ce putem învăța din salutul lui Pavel cu privire la forma de organizare a bisericii din Filipi?
3. Cum ai comenta frazele de mai jos?
 - Rolul episcopilor este acela de a mijloci descoperirea din Cuvânt a bătăliilor pastoral-misionare ale lui Hristos pentru biserica pe care o slujesc și de a echipa pe sfinți pentru aceste bătălii.
 - Diaconii se alătură prezbiterilor sau episcopilor în echiparea sfinților pentru darea și câștigarea acestor bătălii, creând cadrul organizatoric necesar și gândind logistica necesară pentru aceasta.
 - Sfinții fac lucrarea de slujire sau ei sunt oștenii care, dimpreună cu episcopii și diaconii dau aceste bătălii. Așadar, sănătatea unei bisericii se măsoară prin procentul de implicare a membrilor bisericii în lucrarea și lupta la care Își cheamă Hristos biserica respectivă prin Cuvânt.
4. Dacă Duhul lui Dumnezeu s-ar adresa episcopilor și diaconilor din biserica ta, pe cine ar avea în mod specific în vedere? Ai putea să numești câteva persoane și să te rogi pentru ele?

Observăm că, în salutul lui Pavel, personajele sunt grupate câte două: Pavel și Timotei, sfinții pe de o parte și episcopii și diaconii pe de alta, Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Hristos.

Relațiile din interiorul acestor perechi sunt și ele semnificative:

- Timotei este acela care îl urmează pe Pavel și conlucrează cu el ca un copil cu tatăl său, dar amândoi sunt robi ai lui Isus;
- sfinții sunt aceia care urmează pe episcopi și diaconi, dar toți împreună sunt părtași la evanghelie și la același har;
- și nu în ultimul rând, exemplul suprem: Domnul Isus urmează pe Dumnezeu Tatăl și, în vederea împlinirii planurilor Acestuia, ia chip de rob și merge la moarte de cruce.

Astfel, încă de la început, ne pomenim într-un sistem complex de inter-relații, caracterizat de o permanentă părtășie și încurajare reciprocă în slujba lui Dumnezeu. Părtășia, care este un cuvânt cheie în această epistolă, se vede și în ecourile faptelor pe care le aud unul despre celălalt acești părtași la Evanghelie.

În Filipeni 1:27–30, Pavel vrea să audă că ei rămân tari în Hristos și că luptă dimpreună pentru credința Evangheliei. Iar filipenii aud despre aceeași luptă pe care o dau și ei ca existând și în viața lui Pavel, deși el era în lanțuri. Este deci imposibil ca acest salut să nu fi readus în mintea filipenilor nevoia conlucrării și a părtășiei în vederea slujirii lui Dumnezeu.

5. Epistola este adresată sfinților în Hristos dimpreună cu episcopii și diaconii, deci întregii biserici, așa că ea ne vizează pe toți. Care este deci locul și rolul tău în biserică? Prin ce anume simți că ești parte din acest întreg?
6. Scriind lui Timotei, Pavel afirmă: „Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun” (1 Timotei 3:1). Ai tu o astfel de râvnă? În ce anume se vede ea?

Poate te vei întreba de ce anume ar trebui să râvnești să devii cândva un episcop sau un prezbiter. În primul rând, nu uita că nu este vorba de funcții și poziții, ci de o anume maturitate și slujire în Trupul lui Hristos, în Biserică. Ca să înțelegem valoarea pe care o are Biserica în ochii lui Dumnezeu este suficient să ne aducem aminte că, pentru aducerea ei în existență, Dumnezeu a dat ce a avut mai scump, pe Însuși Fiul Său. Am putea deci spune că nimic altceva nu-L interesează mai mult pe Dumnezeu decât zidirea Bisericii. Iar prin ceea ce Pavel le scrie efesenilor, el ne atrage atenția că Dumnezeu dorește implicarea noastră a fiecăruia în zidirea Bisericii Lui: „Din El tot trupul, bine închegat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste” (Efeseni 4:16).

Trupul lui Hristos sau Biserica începe în familia mea și în familia ta. Un prim lucru pe care-l putem face pentru a ne implica în zidirea Trupului lui Hristos este să ne luăm în serios rolul și locul pe care Dumnezeu ni l-a dat în familie: rolul de soț, soție, părinte, copil, frate, sau soră. Familia este locul în care trebuie să începă împlinirea dorinței mele de a deveni cândva episcop în casa lui Dumnezeu. Dumnezeu îmi cere să fiu și să rămân credincios cerințelor lui în fiecare etapă a vieții mele. Iar atunci când, prin harul Său, o fac voi avea pace pentru că sunt acolo unde mă așteaptă Dumnezeu.